

Nr 141.

Uppläst och godkänd i första kammaren den 11 augusti 1914.
» » » i andra kammaren den 11 augusti 1914.

*Riksdagens skrivelse till Konungen i anledning av Kungl.
Maj:ts proposition angående vissa ändringar i förord-
ningen angående utvidgad näringsfrihet.*

(Lagutskottets utlåtande nr 18.)

Till Konungen.

Genom en den 23 maj 1914 dagtecknad proposition, nr 56, har Eders Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bifogat utdrag av statsrådsprotokollet, begärt riksdagens yttrande över följande förslag till förändrad lydelse av §§ 26 och 31 i förordningen angående utvidgad näringsfrihet:

§ 26.

Mom. 1. På särskild prövning av Kungl. Maj:t eller, i fall som avses i mom. 3 av denna §, av överståthållarämbetet eller Kungl. Maj:ts befallningshavande skall bero, om utländsk man eller kvinna må här i riket idka handels- eller fabriksrörelse, hantverk eller annan hantering.

Utlännings ansökning om Kungl. Maj:ts tillstånd till utövande av näring skall, innefattande uppgift på den stad eller ort å landet, där rörelsen eller hanteringen må idkas, göras i Stockholm hos överståthållarämbetet och i andra orter hos Kungl. Maj:ts befallningshavande med bifogande av

- a) bebygg att den sökande är myndig och äger god frejd samt
- b) vederhäftig borgen eller annan säkerhet för utskylder till staten och kommunen under tre år.

Bihang till senare riksdagens protokoll 1914. 14 saml. 42 häft. (Nr 141—144.)

Sedan ytterligare upplysningar om den sökande, där sådana finnas nödiga, ävensom vederbörandes förklaringar blivit infordrade, har överståthållarämbetet eller Kungl. Maj:ts befallningshavande att med eget utlåtande insända samtliga handlingarna till finansdepartementet.

Mom. 2. Ej må utlänning, även om han undfått tillstånd till utövande här i riket av handel eller annan näring, idka gårdfarihandel, som i § 9 mom. 4 avses, eller användas såsom biträde vid dylik handel, vare sig den sker för svensk eller utländsk mans räkning.

Ej heller må utlänning, även om han undfått tillstånd som nyss är sagt, verkställa realisation, som avses i § 9 mom. 3, eller användas som biträde vid dylik försäljning, vare sig den sker för svensk eller utländsk mans räkning, utan att Kungl. Maj:t på grund av ingången traktat därtill givit lov. Sådant lov sökes av utlänning i enahanda ordning, som i mom. 1 av denna § sägs; och gälle i övrigt härom i tillämpliga delar de föreskrifter, som i § 9 äro meddelade.

Mom. 3. Utlänning, som vill här i riket under kringresande eller kringvandrande idka hantverk eller annan hantering, skall därtill söka tillstånd, i Stockholm hos överståthållarämbetet och i övriga orter hos Kungl. Maj:ts befallningshavande i det län, där hanteringen är avsedd att utövas; och böra de legitimationshandlingar, sökanden vill åberopa, vid ansökningen fogas.

Den ämbetsmyndighet, hos vilken ansökningen göres, prøve, huruvida för den eller de orter, som ansökningen avser, behov av dylik hantering föreligger, så ock legitimationshandlingarnas innehåll samt i övrigt förekommande omständigheter. Därest vid sådan prövning det sökta tillståndet beviljas, skall i beviset därom intagas föreskrift om den tid, tillståndet gäller, vilken tid ej må utsträckas utöver ett kalenderår, ävensom fullständig beskrivning på sökandens utseende jämte uppgift om sökandens ålder, födelseort, nationalitet samt senaste utländska boningsort; och bör till polis- och kommunalmyndigheternas efterrättelse i länskungörelserna införas tillkännagivande om det meddelade tillståndet.

Bevis om tillstånd, som enligt detta mom. meddelats, skall i huvudskrift eller styrkt avskrift vid hanteringsens utövande ständigt medföras för att på anfordran uppvisas.

Tillstånd enligt detta mom. kan av den myndighet, som meddelat tillståndet, återkallas när helst skälig anledning därtill förekommer; dock att återkallelsen, som bör införas i länskungörelserna, ej må träda i kraft förr än den, som undfått tillståndet, av återkallelsen erhållit del.

Är sökande missnöjd med överståthållarämbetets eller Kungl. Maj:ts befallningshavandes beslut i ärende, som i detta mom. avses, må besvär

över beslutet anföras hos kommerskollegium; och skola besvären, vid talans förlust, till kommerskollegium ingivas före klockan tolv å trettionde dagen efter det sökanden av beslutet erhållit del.

Över kommerskollegii beslut må ej klagan föras.

§ 31.

Idkar utan i vederbörlig ordning erhållet tillstånd utlänning handel eller annat näringsyrke, eller överskrider han det tillstånd, honom meddelats, eller i övrigt felar mot de i denna förordning givna föreskrifter, är han förfallen till böter enligt § 18; och må allmän åklagare av olovligen till salu hållna varor eller, i fall varom i § 26 mom. 3 sägs, av redskap och verktyg, som användas vid olovlig hanterings utövande, till säkerhet för gäldande av högsta bötesbeloppet, femhundra kronor, och för ersättningar, som kunna den brottslige intill ett belopp av tvåhundra kronor ådömas, anhålla, därest annan säkerhet därför icke ställes, så mycket som skäligen kan anses i värde motsvara högst sjuhundra kronor; dock att, om sådant beslag må äga bestånd, åtal mot vederbörande ofördröjligen skall anställas.

Böter enligt denna § fördelas på enahanda sätt, som i § 23 är sagt; och gäller jämväl om böternas förvandling vad där stadgats.

Riksdagen får härmed anmäla, att riksdagen vid granskning av propositionen icke funnit anledning till anmärkning eller erinran.

Stockholm den 11 augusti 1914.

Med undersåtlig vördnad.
